

Artykuł dzienika „Prawda”
o radziecko-amerykańskich rokowaniach
w sprawie problemu atomowego
— patrz str. 2.

NA ZDJĘCIU: W kulturalnych sejmowych podjętych przerwy w obradach: pos. Maria Iskra, członek spółdzielni produkcyjnej im. PKWN w Dan-kowicach (pow. Oświęcim), pos. Lucjan Rudnicki, literat oraz pos. Jan Sendek, przewodniczący spółdzielni produkcyjnej w Wilkowie. Wszyscy trzej odznaczni orderem budowniczych Polski Ludowej.
CAF — fot. Zygm. Wdowiński

Sejm uchwalił ordynację wyborczą do rad narodowych i ustawy związane z reformą podziału administracyjnego wsi

Spółeczeństwo Łodzi serdecznie przyjmowało znakomitych filmowców radzieckich

W piątek wieczorem przybyła do Łodzi delegacja filmowców radzieckich. W jej skład wchodził: Sergiusz Jutkiewicz — reżyser, Michał Papawa — dramaturg filmowy, aktorzy: Aleksander Borysow, Walentyna Uszakowa, i Ludmila Czirkowa-Genka oraz Sergiusz Trofimow, dyrektor Działu Rozpoznawania Filmów w Ministerstwie Kultury ZSRR.

Sergiusz Jutkiewicz, to jeden z najwybitniejszych i najbardziej zasłużonych realizatorów radzieckich, ceniony pedagog i teoretyk filmowy, wykładowca Moskiewskiego Instytutu Filmowego — odznaczony tytułem Zasłużonego Działacza Sztuki RFSRR oraz Nagrodą Stalinowską. Bliskim współpracownikiem Jutkiewicza jest Michał Pa-

Radzieccy filmowcy — Michał Papawa, Walentyna Uszakowa i Aleksander Borysow w przyjacielskiej pogawędce z pisarzami i aktorami w lokalu Związku Literatów.

pawa, znany radziecki dramaturg filmowy, aktor wielu scenariuszy popularnych w Polsce filmów, jak „Życie dla nauki”, „Daleko od Moskwy” i „Skanderbeg”.

Wraz z delegacją przybyli do Łodzi Aleksander Borysow i dwie młode aktorki radzieckie — Walentyna Uszakowa i Ludmila Czirkowa-Genka. Wybitny artysta, Aleksander Borysow, znany jest szeroko w naszym kraju z filmów: „Życie dla nauki”, „Musorgski”, „Rimski-Korsakow”, „Gorace serce” itp. Aleksander Borysow odwarza również postać zootechnika Łapina w wyświetlanej obecnie na łódzkich ekranach komedii pt. „Dwunastka na trawie”.

Walentyna Uszakowa, to młoda aktorka, która wystąpiła ostatnio w filmie pt. „Promienie smierci”. Niebawem utrzymamy ją znowu w filmie radzieckim „O tym zapomnieć nie wolno”. Ludmila Czirkowa-Genka — aktorka Pułtowskiego Teatru im. Pułtawskiego, gra rolę lekarki w doskonałej komedii radzieckiej „Dwunastka na trawie”.

W sobotę filmowców radzieckich gościli filmowcy polscy. Goście radzieccy obejrzeli hale dzieciowe w atelier i zapoznali się z fragmentami filmów: „Podhale w ogniu”, „Opowieść atlantycka”, „Złazna kurtyna” oraz filmu kukielkowego „Cyrk”. Po projekcji przedstawicieli kinematografii radzieckiej podzieliłi się swymi uwagami z reżyserami i zadanymi do wykonania filmów.

Po południu w szczelnie wypełnionej sali Domu Kultury ZPB im. Marchlewskiego odbyło się spotkanie członków delegacji z włókiennikami łódzkimi. Po projekcji filmu „Skanderbeg” odbyła się dyskusja, w której głos zabierali liczni pracownicy zakładów. W niedzielne przedpołudnie filmowcy radzieccy spotkali się w lokalu Związku Literatów z pisarzami i aktorami łódzkimi.

Wizyta gości radzieckich upełniła w atmosferze bardzo serdecznej i przyjacielskiej. Dramaturg filmowy Michał Papawa i reżyser Jutkiewicz szczególnie interesowali się współpracą literatów łódzkich z filmowcami. O trudnym zadaniu — łączenia pracy aktorskiej w teatrze z pracą w filmie, mówił znakomity

W drugim dniu obrad V sesji Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalił jednomyślnie ordynację wyborczą do rad narodowych oraz zespół ustaw dotyczących reformy podziału administracyjnego wsi.

Głosowanie poprzedziło sprawozdanie przewodniczącego specjalnie wyłonionej w pierwszym dniu obrad Komisji Sejmowej — Wicemarszałka Józefa Orzi-Michalskiego oraz dyskusja, w której zabierali głos 15 posłów.

Wicemarszałek Orzi-Michalski podkreślił w swym sprawozdaniu, że dyskusja w Komisji Sejmowej i na plenium Sejmu jest wynikiem doświadczeń, zebranych przez posłów w wojewódzkich zespołach poselskich. O ogromnym zainteresowaniu chłopów sprawą reformy podziału administracyjnego wsi świadczy fakt, że na zebraniach aktywniejszego wypowiadało się na ten temat około 200 tysięcy osób, wnosząc ok. 2.000 poprawek do komisji podziału administracyjnego. Większość tych poprawek została uwzględniona.

Pewne poprawki do tekstu ustaw wniosła również Komisja Sejmowa. W zakończeniu mówca wniósł o uchwalenie ustaw przez Sejm w brzmieniu, przyjętym przez komisję.

Po sprawozdaniu Marszałek Sejmu — Jan Dembowski otworzył debatę. Głos zabierali posłowie — przedstawiciele różnych zespołów wojewódzkich. Mówcy stwierdzili, że wieś z zadowoleniem przyjęła projekt stworzenia rad gromadzkich, które przybliżą organa władzy ludowej do mas chłopskich. Na terenie całego kraju chłopcy poczynili już daleko idące przygotowania do reformy, szykując w gromadach, w których projektowana jest utworzenie rad, odpowiednie lokale, naprawiając wodociąg do nich drogi itd. Prace te wykonane zostały przez chłopów w czynie społecznym.

Mówcy podkreślali również

korzyści wynikające z reformy dla wykonania zadań II Zjazdu partii. Nowe rady narodowe, gromadki i wyższe szczeble powinny zbliżyć się jeszcze bardziej do pracujących wsi, co pozwoli im również lepiej niż dotychczas spełniać zadania w pracy nad podniesieniem wydajności z hektara, likwidacją odlogów i rozwojem hodowli. Powinna też nastąpić dalsza poprawa w zaopatrzeniu wsi w artykuły

przemysłowe i znaczne rozszerzenie ilości punktów usługowych dla wsi.

Wielu dyskutantów omawiało problemy, związane z ofensywą kulturalną na wsi. Zbliżenie rad do wsi powinno pomóc w tym zakresie, przyczyniając się do dalszego rozwoju

Dokończenie na str. 2

Z frontu walki o skup

Powiaty Piotrków i Wieluń przodują w skupie zboża

Miejsce	Powiat	Wykonanie rocznego planu
1.	Piotrków	92,6 proc.
2.	Wieluń	92,6
3.	Łask	92,0
4.	Skierzwice	91,4
5.	Łódź - pow.	90,4
6.	Łowicz	90,2
7.	Łódź - miasto	89,2
8.	Brzeziny	88,5
9.	Radomsko	88,0
10.	Rawa Mazowiecka	86,2
11.	Sieradz	81,4
12.	Łęczyca	75,8
13.	Kutno	66,5

(Według stanu z dnia 24 bm.).

Na czoło tabeli — jak widzimy — wysunęły się zdecydowanie dwa powiaty — Piotrków i Wieluń. Nie widać natomiast nadal zasadniczej poprawy w realizacji dziennej planów skupu w powiatach: sieradzkim, łęczyckim i kutońskim. Sytuacja w tych powiatach musi jak najszybciej ulec zmianie. Do walki o skup

trzeba zmobilizować tam organizacje masowe jak ZSCh, kół gospod. ZMP oraz tysiące chłopów, którzy wykonali już swoje plany dostaw.

Właściwie prowadzona praca masowo polityczna, energiczne rozprawianie się z kulakim sabotażem, włączenie do tej akcji jak największego aktywności — oto środki, za których pomocą organizacje partyjne i rady narodowe mogą przełamać ospały nastrój i spowodować radykalną zwiększenie dostaw.

W powiatach przodujących zaś konieczne jest przyspieszenie ostatecznego rozliczenia się rolników z końcówką Ambicja każdego z tych powiatów powinna być szybkie osiągnięcie 100 procentowego wykonania planu skupu.

Drogi gości radzieckich serdecznie przyjmowali w atelier gospodarze — filmowcy polscy Dramaturga filmowego Michał Papawa, aktorke Walentinę Uszakową i reżysera Sergiusza Jutkiewicza oddawano kwiatami.
Fot. A. J.

Już NAPŁYNĘŁO PONAD 1000 CENNYCH NAGRÓD
dla zwycięzców w III konkursie „Głos Robotniczy”
pt. „CO WIESZ O KRAJU RAD?”

Wczoraj na wystawie w Klubie MP i K. przy ul. Piotrkowskiej 86, umieszczona została nowa cenna nagroda:

MOTOCYKL MARKI SHL
ufundowany przez łódzkie Zakłady Włókien Sztucznych

Dalsze nagrody napływają bez przerwy do Biura Ogłoszeń RSW „Prasa”. Łódź, ul. Piotrkowska 96 (tel. 114-75 i 111-50)

Z konferencji sprawozdawczo-wyborczej łódzkiej organizacji LK

Rośnie aktywność kobiet w życiu społecznym Łodzi

Przodujące kobiety Łodzi, aktywistki Ligi Kobiet, obradowały w ubiegłą sobotę i niedzielę na konferencji sprawozdawczo-wyborczej łódzkiej organizacji LK.

Salę posiedzeń Zw. Zaw. Pracowników Gospodarki Komunalnej wypełniły delegatki kół blokowych wszystkich dzielnic. Blisko podium zajęła miejsce grupa w barwnych

strojach ludowych. To delegacja członkiń spółdzielni produkcyjnej ze Srebrnej, pow. łódzkiego. Obok zajęte rozmową z włókiennikami ZPB im. Marchlewskiego siedzą chłopki

Konferencję wita delegacja członkiń spółdzielni produkcyjnej w Srebrnej, pow. łódzkiego.

Na czość II Zjazdu ZMP

Młodzież Łodzi i województwa podejmuje dalsze zobowiązania

W dalszym ciągu z Łodzi i województwa napływają liczne meldunki o podejmowaniu przez młodzież zobowiązań dla uczczenia II Zjazdu ZMP.

Młodzi tkacze i tkaczki Południowo-Łódzkich Zakładów Przemysłu Włókienniczego zmiany i tkalni K-1 i K-2, zobowiązali się podnieść jakość produkcji o 1 proc., zmniejszyć ilość odpadków o 0,5 proc., dbać o czystość maszyn i wyrabiać wątek do końca.

Aktywistki ZMP Antosik i Moczkowska dla uczczenia II Zjazdu ZMP zobowiązały się podnieść jakość produkcji o 2 proc.

Młodzież Łódzkiej Fabryki Wyrobów Gumowych również podjęła szereg cennych zobowiązań. I tak np. Wiesława Stanisławska zwiększy wydajność pracy o 10 proc., Urszula Bos będzie systematycznie wykonywała 2.500 sztuk matryce dziennie. Madejczyk i Jerzy Skonieczny przeprowadzą dodatkową konserwację maszyn w oddziale mechanicznym.

Ponad 300 młodych robotników i robotniczek przybyło na masówkę w WZPB i Maja. Na masówce tej m. in. młodzież pracująca w skrajnie zobowiązanej się zmniejszyć ilość odpadków o 1 proc. i tyleż podnieść jakość produkcji oraz skrócić do minimum czas postoju maszyn przy obciążeniu. W przedalini średniopiętnej młode prądkie zorganizowały przy pomocy dyrekcji pion bezbrakowy.

1.400 uczniów Technikum Przemysłu Włókienniczego zobowiązało się przeprowadzić 5 tys. roboczogodzin przy porządkowaniu dziedzinca szkolnego. bolska, warsztatów i leżących szkół Uczniowie FPW wezmą udział w Marszach Jesiennych, oraz zbiora 2.000 kg makulatury i 3.000 kg złomu.

Młodzi robotnicy huty „Kara” w Piotrkowie wyznaczają racjonalnie odpadki dadzą dodatkową produkcję wartości 5 tys. zł.

Uczniowie Szkoły Mechanizacji Rolnictwa w Żelazowie razem z młodymi robotnikami Żelazowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego, w niedzielę 26 bm. pracowali przy melioracji łąk nad rzeką Gąbią.

Za przykładem młodych robotników, również młodzież wiejska podejmuje cenne zobowiązania.

I tak np. 10 ZMP-owców z gromady Godzianów, pow. Skierniewice, zobowiązało się pomóc przy wykopkach ziemniaków i buraków w spółdzielni produkcyjnej.

W gromadzie Imielnik pow. Kutno — kół ZMP pomoże miejscowej grupie uprawowej w przeprowadzeniu prac rolnych.

Młodzież gromady Pszczonów (gm. Łyszkowice, pow. Łowicz) zobowiązała się oczyścić 500 m rowu odwadniającego oraz skrócić siewy o 3 dni.

Młodzież gromady Zakulin (pow. Łowicz) pracująca w miejscowej cegielni, postanowiła wyprodukować w październiku dodatkowo — 20 tys. sztuk cegieł.

z Górek Grabińskich — podopiecznej gromady tych zakładów.

Gwar rozmów cichnie. Przewodnicząca Zarządu Łódzkiego LK — Janina Kalinowska, zagała obrady.

Zebrałe kobiety oklaskami aprobały proponowany skład prezydium, w którym zasiadają m. in.: sekretarz Komitetu Łódzkiego ZPPR — Bolesław Malinowski, przewodniczący Prezydium RN m. Łodzi — Bolesław Geraga, zastępca przewodniczącego Prezydium RN — Zofia Ciesielska, członek Prezydium Zarządu Głównego Ligi Kobiet — Stanisława Zawadzka, sekretarz Zarządu Głównego Zw. Zaw. Włókienników — Genowefa Jarotowa, sekretarz WRZZ — Janina Olszewicz, przewodnicząca Łódzkiego Komitetu Frontu Narodowego — mgr Górowski.

Referat sprawozdawczy z działalności Zarządu Łódzkiego LK wygłosiła sekretarz Zarządu — Janina Mackiewicz.

Mówczynie podkreślały znaczenie wkładu kobiet łódzkich w pomnażanie dóbr materialnych naszego kraju. Wielka armia kobiet w przemyśle włókienniczym codzienną pracą przyczynia się do terminowego wykonania zadań produkcyjnych. Nie brak wśród nich przodownic pracy i racjonalizatorek.

Aktyw LK znacznie ożywił działalność po II Zjeździe partii. Coraz bardziej rozszerzają się i wzbogacają formy pracy aktywistek LK w kołach blokowych. Docierają one do wszystkich mieszkańców blo-

Dalszy ciąg na str. 3

Nieustannie walczyć będziemy o wzrost produkcji rolnej

Ze zjazdu przodujących chłopów w Łasku

W sobotę, 25 bm. w Łasku odbył się powiatowy zjazd przodujących chłopów, na którym dokonano podsumowania osiągnięć wsi łaskiej w walce o wzrost produkcji rolnej i realizacji obowiązków dostaw.

Na salę obrad przybył sekretarz KP PZPR w Łasku — tow. L. Kobuszewski, prezes Zarządu Wojewódzkiego ZSCh — tow. Suski, przedstawiciele Prezydium PRN oraz ponad 150 przodujących chłopów — mistrzów wysokich urodzajów i wbytnych hodowców.

Jest wielkim osiągnięciem powiatu łaskiego to, że wykonał on jako pierwszy w województwie 90 proc. rocznego planu skupu zboża — powiódział w referacie na zjeździe przewodniczący Prezydium PRN, tow. Tadeusz Ostrowski. Było to możliwe dzięki patriotycznej postawie większości małych i średnich rolników. Sukcesy nie powinny jednak nas upajać, lecz przeciwnie, powinny stać się bodźcem do jeszcze lepszej, jeszcze wydatniejszej pracy na roli.

Po referacie wywiązała się ożywiona dyskusja, w której głos zabierało 25 mówców.

Najlepszą drogą do osiągnięcia coraz wyższych urodzajów — powiedział m. in. członek spółdzielni produkcyjnej w Ksawerowie, Lisowski — jest spółdzielczość produkcyjna. Tylko w dużym, zespołowym gospodarstwie można w pełni stosować najnowsze zdobycze nauki — wysoko wydajne maszyny, właściwy podział. Lisowski wezwał uczestników zjazdu, aby stali się pionierami — spółdzielczości produkcyjnej.

WYDARZENIA TYGODNIA

Rozpoczął się kryzys przynależności atlantyckiego — w tym to słowach burzliwy dziennik francuski „Mondé” ocenia sytuację powstałą w stosunkach pomiędzy mocarstwami zachodnimi w wyniku odrzucenia przez francuskie Zgromadzenie Narodowe układu o „europejskiej wspólnocie obronnej”.

Istotnie, ostatnio stosunki pomiędzy głównymi partnerni bloku atlantyckiego noszą wszelkie znamiona kryzysu, a postępowanie waszyngtońskich polityków i ich bółskich kompanów cechuje gorączkowość i nerwowość.

Tego kryzysu i niepokoju, jaki ogarnął waszyngtońskich polityków, nie jest w stanie ukryć zapowiedź zwołania tzw. konferencji przygotowawczej dzielnicy państw — USA, Anglii, Francji, Kanady, Włoch, Belgii, Holandii, Luksemburga i Niemiec zachodnich. Cóż bowiem z tego, że ma się zbierać konferencja, skoro po dziś dzień nie może dojść do uzgodnienia poglądów między — z jednej strony Wielką Brytanią i Francją, a z drugiej strony USA i Niemcami zachodnimi. Zdając sobie sprawę z tego, że uzgodnienie tych poglądów będzie rzeczą nader trudną, woli politycy zachodni nazwać zapowiedzianą konferencję — konferencją przygotowawczą. To przecież mniej zobowiązuje.

Między „sojuszniczymi”

Nazym polegała rozbieżność? Rząd angielski, który doszedł do wniosku, że pogrzebanie amerykańskiego planu, jakim był układ o EWO, stwarza szanse przejęcia inicjatywy i kierownictwa roli przez Wielką Brytanię, forsuje koncepcję remilitaryzacji Niemiec zachodnich pod szyldem paktu brukselskiego. Mówiąc innymi słowami — pragnie stworzyć blok zachodni, w którym pierwsze skrypcę grałby nie USA, lecz Wielka Brytania. Rzec jasna, że tego rodzaju plany nie przypadają do gustu tym politykom waszyngtońskim, którzy, jak pisał „Mondé”, pragną z Europy zachodniej „utworzyć pewnego rodzaju protektorat, w którym kraje europejskie odgrywałyby rolę Filipin, Formozu lub Korei południowej”. Poza tym rząd angielski wyraźnie chciał, by decyzje konferencji miały charakter ostateczny, czemu sprzeciwił się Dulles. Dullesowi bowiem i jego przyjacielom wcale do smaku nie przypada kierownictwo roli Wielkiej Brytanii i chce doprowadzić do przyjęcia Niemiec zachodnich bezpośrednio do organizacji atlantyckiej, gdzie, jak wiadomo, pierwsze skrypcę grają USA. Licząc się z tym, że konferencja 9 nie doprowadzi do uzgodnienia poglądów po jego myśli, narzucił konferencji, wbrew stanowisku Anglii, charakter przygotowawczy.

Dziennik „New York Times” nie ukrywa, że wobec oczywistych rozbieżności pomiędzy partnerami konferencja 9 państw zbierze się „w napiętej atmosferze”. Konferencja 9 państw zbierze się w warunkach wyjątku o wpływy w Europie zachodniej pomiędzy imperialistami amerykańskimi i angielskimi, w atmosferze napiętych stosunków zarówno pomiędzy USA a Francją, jak i pomiędzy Francją a Niemcami adenauerskimi.

Problematyczne „zwycięstwo” i prawdziwa porażka

Niestrudzone wysiłki państw obozu pokoju i socjalizmu doprowadziły do osiągnięcia przez narody wielu poważnych sukcesów. Doprowadziły do rozjezmu w Korei i Indochinach, do pogrzebania układu o EWO. Jednym słowem do niewątpliwego odprężenia w stosunkach międzynarodowych. Ale to, co jest sukcesem sprawy pokoju, jest klęską tych, którzy stawiają na wojnę i na odrzucenie sił wojny. Toteż zwycięstwo pokoju nie szczędzi wysiłków, by w ten czy w inny sposób przeprowadzić swoje plany, by w ten czy w inny sposób zastrzyczyć sytuację międzynarodową.

I tak np. już pierwszy dzień obrad IX sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych dostarczył nam nowych dowodów, że amerykańscy imperialiści zdecydowali się wszelkimi sposobami utrudniać normalizację stosunków w świecie.

Czy może być mowa o rzeczywistej normalizacji, skoro usiłuje się odsunąć od udziału w decydowaniu o wielkich sprawach międzynarodowych naród liczący blisko czwartą część ludzkości? Czy może być mowa o rzeczywistej normalizacji, skoro chce się odsunąć od udziału w rozstrzygnięciu wielkich spraw międzynarodowych jedno z wielkich mocarstw, największe mocarstwo kontynentu azjatyckiego? Rzec jasna, że nie. Tym narodem jest Chiny. Republika Ludowa. Dla każdego logicznie myślącego człowieka jest zrozumiałe, że udział Chin Ludowych w rozstrzygnięciu spraw międzynarodowych jest niezbędnym warunkiem pomyślnego rozwiązywania spornych problemów. A tym, którzy nie byli jeszcze o tym przekonani, wystarczyło dobitnego dowodu dostarczyć konferencja genewska, której sukces — a podkreśla to nawet prasa wroga Chin Ludowych — jest w poważnym stopniu zasługą przedstawicielstwa Chin Ludowych.

Ale ci, dla których przerwanie wojny w Indochinach nie było sukcesem, ci, dla których jakiejkolwiek porozumienie międzynarodowe nie jest sukcesem, właśnie dlatego nie chcą uznać niewzruszalnych praw Chin Ludowych, nie chcą, by głos przedstawicieli Chin Ludowych rozbrzmiał z trybuny Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Obawiając się, że dyskusja nad tą sprawą wykaże, że większość delegatów wypowiada się za przywróceniem Chinom należnych im praw, amerykańscy imperialiści uciekli się do manewru taktycznego, obciążając je formalnym udziałem z porządku obrad obecnej sesji punktu dotyczącego reprezentacji Chin w ONZ. Już samo postawienie sprawy na tej płaszczyźnie świadczy o tym, że w amerykańskim Departamencie Stanu zdają sobie sprawę z osłabienia wpływu dyplomacji USA.

Organ rządu szwedzkiego, dziennik „Morgentindningen”, oceniając politykę USA w sprawie Chin, pisał: „Trzeba liczyć się z rzeczywistością i zdać sobie sprawę z tego, że tylko rząd Chin Ludowych reprezentuje ten wielki kraj — faktu tego nie obali nie realna polityka USA, usiłująca nie dopuścić właściwych reprezentantów Chin do ONZ”.

Słowo „nerealna” raz po raz zaczyna powtarzać się w ocenie polityki USA przez polityków i przez prasę burżuazyjną, która — niezależnie od swego stosunku do ustroju panującego w Chinach — zdaje sobie coraz pełniej sprawę z całej absurdalności amerykańskiej polityki „ignorowania” wielkiego mocarstwa chińskiego.

Ostatnie wydarzenia w Chinach przyczyniły się niewątpliwie do dalszego otrzęsienia wielu polityków burżuazyjnych, przyczyniły się do zrozumienia przez nich, że 600-milionowy naród chiński, jak jeden mąż jednoczący wokół swego rządu, wokół Komunistycznej Partii Chin, to potęga, wywierająca przemożny wpływ na bieg wydarzeń w świecie, a w szczególności na wielkim kontynencie azjatyckim.

Takim historycznym wydarzeniem było jedynomyślne uchwalenie konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej przez I sesję Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych. To epokowe wagi wydarzenie raz jeszcze potwierdza, że daremnie są wysiłki tych, którzy pragną cofnąć koło historii, prowadzą politykę „nieuznawania” Chin Ludowych. Wielkie, ludowe mocarstwo chińskie jest jedną z najrozsądniejszych rzeczywistości XX wieku, a sojusz budujący socjalizm Chin z budującym komunizm Włazkiem Radzieckim, to potęga, o którą rozbija się plany wrogów ludzkości.

TADEUSZ GUMOWSKI

RADZIECKO-AMERYKAŃSKIE rokowania w sprawie problemu atomowego

Artykuł dziennika „Prawda”

W związku z opublikowaniem dokumentów dotyczących radziecko-amerykańskich rokowań w sprawie problemu atomowego, dziennik „Prawda” zamieszcza artykuł wstępny, w którym czytamy:

„Prawda” publikuje dokumenty, które zostały wymienione między ZSRR a rządem USA w toku radziecko-amerykańskich rokowań w sprawie problemu atomowego.

Jak wiadomo, rząd radziecki, przestrzegając niezmienne polityki pokojowej, niejednokrotnie składał na forum ONZ propozycje przewidujące zawarcie konwencji międzynarodowej w sprawie bezwarunkowego zakazu broni atomowej, wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady, w sprawie istotnej redukcji zbrojeń zwykłych i wprowadzenia skutecznej kontroli nad przestrzeganiem tych postanowień. Składając te propozycje rząd radziecki wychodził z założenia, że odpowiadają one stanowczym żądaniom narodów, aby położono kres wyścigowi zbrojeń, w tym również w dziedzinie broni atomowej i wodorowej, jak również aby poczyniono odpowiednie kroki w celu wyeliminowania ludzkości od straszliwych skutków niszczycielskiej wojny atomowej.

Wbrew twierdzeniom, zawartym w amerykańskim aide-memoire z 9 lipca, nie Związek Radziecki, lecz rząd USA uniemożliwiał dotychczas zawarcie wspomnianych porozumień na warunkach możliwych do przyjęcia przez wszystkie suwerenne i równoprawne państwa. Jednakże okoliczność, że nie zdolano dotychczas osiągnąć tego rodzaju porozumień, nie powinna pomniejszać znaczenia wysiłków w celu osiągnięcia koniecznej zgody między zainteresowanymi państwami. O ile dlatego rząd radziecki wyraził w swoim czasie gotowość wzięcia udziału w rokowaniach w formie konferencji lub drogą dyplomatyczną w sprawie propozycji, prezydenta Eisenhowera z 8 grudnia 1953 r. dotyczącej międzynarodowego wykorzystania energii atomowej w celach pokojowych.

Zaznaczając, że urzeczywistnienie tej propozycji przewidującej, iż odpowiednia państwa wydzieliłyby ze swych zasobów pewną część materiałów atomowych do dyspozycji organu międzynarodowego do wykorzystania ich do celów pokojowych, nie może przyczynić się do położenia kresu wyścigowi zbrojeń — rząd radziecki podjął nowy wysiłek, aby znaleźć wyjście z powstałej sytuacji. Zapropował on, aby w toku rokowań rozpatrywać równocześnie propozycje Związku Radzieckiego przewidujące, że państwa uczestniczące w porozumieniu, kierując się dążeniem do złączenia napięcia międzynarodowego, przyjełyby na siebie bezwarunkowo zobowiązanie niestosowania broni atomowej, wodorowej i innej broni masowej zagłady.

Rząd radziecki podkreślił, że osiągnięcia porozumienia międzynarodowego w tej sprawie mogłyby stać się doniosłym krokiem na drodze do całkowitego usunięcia ze zbrojeń broni atomowej, wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady oraz do wprowadzenia ścisłej kontroli międzynarodowej nad użyciem energii atomowej do celów wojennych.

Opublikowane dokumenty świadczą jednak, że rząd USA zajął odmowne stanowisko również wobec tej propozycji ZSRR. Swę negatywne stanowisko rząd USA — jak wynika z dokumentów — usiłował sprawdzić, czy w rzeczywistości dosięgłby argumentami, jak np. tym, że porozumienie nie jest pewne, czy porozumienie w sprawie bezwarunkowego wyrzeczenia się przez państwa stosowania broni atomowej i wodorowej będzie przestrzegane. Oczywiście, że stawiając sprawę w ten sposób, pod znakiem zapytania można postawić każdy układ międzynarodowy.

Opublikowane dokumenty świadczą, że na obecnym etapie rokowań radziecko-amerykańskich nie zostało jeszcze uzgodnione stanowisko stron co do szeregu istotnych problemów. W toku rokowań rząd radziecki kładł i kładzie nadal nacisk na konieczność takich porozumień międzynarodowych, które zagwarantowałyby, że energia atomowa nie będzie mogła być wykorzystana dla celów wojennych oraz umożliwiłyby wykorzystanie jej tylko do celów pokojowych, dla dobra ludzkości. Jak wiadomo, nauka radziecka odniosła wybitne

sukcesy w dziedzinie stosowania energii atomowej dla celów pokojowych. W Związku Radzieckim czynna już jest pierwsza na świecie elektrownia o napędzie atomowym.

Wiadomo jednak także, że rząd USA również oświadcza, iż pragnie współdziałać w pokojowym wykorzystaniu energii atomowej.

Ponieważ uzgodnienie stanowisk między ZSRR a USA w tej sprawie ma doniosłe znaczenie dla osiągnięcia porozumienia międzynarodowego o wykorzystaniu energii atomowej dla celów pokojowych, rząd radziecki uważa za pożądane, aby oba rządy kontynuowały wysiłki w celu zbliżenia stanowisk obu stron. Możliwość uzgodnienia stanowisk obu stron nie należy uważać za wyzwanie.

W aide-memoire z 22 września rząd radziecki zwrócił uwagę rządu USA na pewne ważne zasady, których nie wolno nie uwzględniać przy rozpatrywaniu kwestii współpracy międzynarodowej w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii atomowej. Podstawą przesłanką współpracy międzynarodowej na tym polu jest uznanie zasady, że żadne porozumienie tego rodzaju nie powinno stwarzać żadnemu krajowi lub grupie krajów pozycji uprzywilejowanej, która umożliwiałaby temu krajowi lub grupie krajów narzucenie swej woli innym państwom.

Każdy organ międzynarodowy utworzony na podstawie odpowiedniego porozumienia między państwami może pomyślnie spełniać swe funkcje tylko w tym wypadku, o ile jego kompetencje będą wystarczająco szerokie, aby umożliwić mu skuteczne spełnienie powierzonych mu zadań, a równocześnie nie będą wykorzystane w uszczerbek dla bezpieczeństwa tych czy innych państw. Organ ten może spełniać swe przeznaczenie jedynie w wypadku, jeśli jego kompetencje i zadania, podobnie jak i działalność praktyczna, odpowiadają powszechnie uznanym zasadom Karty NZ.

Rząd radziecki podziela zdanie rządu USA co do tego, aby odpowiedni organ międzynarodowy składał Radzie Bezpieczeństwa i Zgromadzeniu Ogólnemu sprawozdanie o swej działalności. Rozumie się samo przez się, że w wypadkach, gdy w związku z tym powstają kwestie dotyczące bezpieczeństwa tych czy innych państw, niezbędne decyzje będzie musiała wydawać Władza Rada Bezpieczeństwa zgodnie z jej kompetencjami jako organu, na którym spoczywa główna odpowiedzialność za utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Aktualność tych zasad jest zupełnie oczywista, zwłaszcza gdy się uwzględni, że w ostatnich czasach na łamach prasy amerykańskiej ukazały się liczne doniesienia o zamiarze kół radzących USA utworzenia jakiegoś „poolu atomowego” (zrzeszenia międzynarodowego), który — jak pisał dziennik amerykański — stałby się „rozkładem” na części pierwsze, a w szczególności niewypowalonych rad gromadzkich, w dziedzinie podniesienia poziomu rolnictwa, w pracy nad rozwojem gospodarczym i kulturalnym wsi. Podkreślono, iż wiele rad narodowych, realizując zadania postawione przez II Zjazd PZPR, głęboko interesuje się zagadnieniami wzrostu produkcji rolniczej, podniesienia hodowli, upowszechniania wśród mas chłopskich produkcyjnych metod uprawy i pielęgnacji roli.

POS. EUGENIUSZ KWIAŁKOWSKI (woj. łódzkie) opisuje proces rozwoju gospodarczego i kulturalnego wsi łódzkiej, cytując równocześnie szereg przykładów na ten temat. Mówca stwierdza, że rady narodowe mają w tym województwie duże osiągnięcia i coraz lepiej spełniają swe zadania. Obok jednak licznych osiągnięć w zakresie propagowania wyższych form gospodarki i nowych zdobyczy agro- i zootechnicznych, wiele rad niedostatecznie mobilizuje chłopów do wypełniania ich obowiązków wobec państwa. Nie zawsze prawidłowo rozdzielane są kredyty, które kontrolowany jest rozdział materiałów budowlanych. Obserwowany na terenie woj. łódzkiego proces tworzenia się różnych komisji gro-

POS. MIKOŁAJ DACHOW (woj. szczeciński) wskazuje

nowybyć coś w rodzaju „atomowego planu Marshalla” i nie podlegałyby kontroli ONZ. Nawiązując do planów utworzenia takiego „poolu”, komentator amerykańskiej agencji Associated Press, Hightower, pisał niedawno, że „organ ten będzie działał poza ramami ONZ, w przeciwnym razie jego działalności mogłyby stać na przeszkodzie manewry komunistów”. Zbyt czarna chęć doń, że tego rodzaju plany bynajmniej nie przyczyniały się do rozwiązania problemu wykorzystania energii atomowej dla celów pokojowych.

Jak podkreślono w aide-memoire z 22 września, „rząd radziecki przyjmując do wiadomości oświadczenie rządu USA o gotowości wznowienia w każdej chwili rokowań w sprawie pokojowego wykorzystania energii atomowej, oświadcza ze swej strony o gotowości kontynuowania tych rokowań w celu rozpatrzenia zarówno propozycji rządu radzieckiego, jak i propozycji rządu USA”.

W związku z tym oświadczeniem nie może nie wywołać zdziwienia fakt, że przemawiając 24 września na posiedzeniu komisji ogólnej Zgromadzenia Ogólnego NZ przedstawiciel USA Lodge twierdził, jakoby Związek Radziecki odmawiał udziału w projekcie utworzenia organu międzynarodowego dla wykorzystania energii atomowej w celach pokojowych. Udziałem odpowiedni na to bezpodstawnie oświadczenie, przedstawiciel ZSRR A. Wyszyński słusznie podkreślił, że twierdzenie Lodge’a, jakoby Związek Radziecki odmawiał współpracy w kwestii utworzenia międzynarodowego organu atomowego — nie jest zgodne z rzeczywistością.

Opublikowanie na łamach prasy wszystkich dokumentów dotyczących rokowań między ZSRR a USA w sprawie atomowej zostało zaplanowane przez rząd radziecki w dniu 22 września w tym celu, aby opinia publiczna została poinformowana o rokowaniach. Podkreślono, przy tym, że opublikowanie całej korespondencji dyplomatycznej dotyczącej rokowań wywołało zostało fakt, iż w prasie ukazały się doniesienia, które w sposób niedokładny nawiązywały stanowisko stron.

Wiadomo, m. in., że niektóre doniesienia amerykańskie niejednokrotnie usiłowały wypaczyć stanowisko ZSRR wobec zagadnień energii atomowej, mając na celu wprowadzenie w błąd opinii amerykańskiej. Opublikowanie dokumentów będzie mogło położyć kres temu rodzaju nieścisłościom w nawiązaniu tak ważnego zagadnienia, które dotyczy interesów nie tylko narodu amerykańskiego i narodu radzieckiego, lecz także narodów wszystkich krajów.

Walcąc niezmennie o pokój i bezpieczeństwo na całym świecie, Związek Radziecki zawsze bronił i broni takiego rozwiązania problemu atomowego, które zdołałoby usunąć groźbę wojny atomowej i stworzyłoby szerokie możliwości wykorzystania energii atomowej nie do celów niszczących, lecz do celów twórczych, w interesie postępu.

Walcąc niezmennie o pokój i bezpieczeństwo na całym świecie, Związek Radziecki zawsze bronił i broni takiego rozwiązania problemu atomowego, które zdołałoby usunąć groźbę wojny atomowej i stworzyłoby szerokie możliwości wykorzystania energii atomowej nie do celów niszczących, lecz do celów twórczych, w interesie postępu.

Walcąc niezmennie o pokój i bezpieczeństwo na całym świecie, Związek Radziecki zawsze bronił i broni takiego rozwiązania problemu atomowego, które zdołałoby usunąć groźbę wojny atomowej i stworzyłoby szerokie możliwości wykorzystania energii atomowej nie do celów niszczących, lecz do celów twórczych, w interesie postępu.

Przemówienie wicemarszałka Sejmu Józefa Ozgi-Michalskiego na V sesji Sejmu PRL

WYSOKA IZBO!

Znaczenie aktów ustawodawczych wniesionych wczoraj pod obrady Sejmu przez Radę Państwa i rząd znalazło wyraz w powołaniu przez Izbę specjalnej komisji sejmowej, która przeprowadziła ich szczegółową analizę.

Nasze dzisiejsze obrady poprzedziły obrady wojewódzkich zespołów poselskich, gdzie wszyscy posłowie mieli możliwość wypowiedzenia się co do wstępnego projektu ustawy. Dzięki temu komisja nasza mogła oprzeć się również na wnioskach i uwagach, przedyskutowanych uprzednio w terenie.

Prowadzone od paru miesięcy w całym kraju prace przygotowawcze do wprowadzenia nowego podziału administracyjnego objęły wszystkie wsie, wciągnęły miliony chłopów — można powiedzieć, że odbyła się w całym kraju ogólnonarodowa debata nad tym, jaka powinna być gromadzka rada narodowa, jakie powinny być granice nowych gromad i gdzie mają mieć swoją siedzibę gromadzkie organy władzy ludowej. Znaczący się w tej pracy czynna, wnikliwa, gospodarna myśl chłopska. Znaczący się szerokie poparcie mas chłopskich dla zamierzonej reformy, a chłopi — jako ludzie pracy — nie poprzestali na słowach. Zostali przez nich przygotowane tysiące siedzib nowych organów władzy, które nasza uchwała ma powołać do życia.

Wiemy dobrze, że w warunkach dotychczasowego nadmiernego oddalania siedzib gminnych od chłopów, wyłączenia rządu i partii ulegały często wypaczeniu zanim dotarły do wsi. Wiemy, ile nie załatwionych podań i spraw musiałoby zalegać kancelarie gminne, zanim gmina odpowiadała na chłopski głos. Ale jeśli powierzchnia gminy dochodzi do 400 km kwadratowych, liczba gromad — do 60, a liczba ludności do 18 tysięcy, to czyż można się dziwić, że często gmina stała się nieosiągalna dla wielu swoich mieszkańców?

Bywało, że chłop musiał iść na koń i tegim truchtem „przysłać” gminę ku swoim sprawom.

Potrzeba utworzenia organu władzy w gromadzie nurtowała wśród chłopów już od dawna i przejawiała się w doradnym tworzeniu trójek gromadzkich i komisji gromadzkich, powoływanych przy sprawie dla rozpatrywania spraw gospodarczych i kulturalnych, dla wykonywania doradnych zadań państwowych. Były to wynikające z inicjatywy chłopów, kół ZSCh i organizacji politycznych pierwsze kroki na drodze do tej wielkiej reformy, która dziś omawiamy. Ale były to tylko półśrodki, które nie mogły zmniejszyć wadliwego stanu rzeczy. Dopiero uchwała Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 24 lutego 1954 roku w sprawie prac przygotowawczych do powołania gromadzkich rad narodowych nadała tej cennej inicjatywie oddolnej zorganizowane formy, nadała jej inicjatywne rozmach.

Wystarczy stwierdzić, że w zerańskich aktach międzygromadzkich 200 tys. osób zabierało głos w dyskusji.

Ze znajomością terenu i rzeczy decydowali chłopci o swoich sprawach, z uporem bronił słuszności swojego stanowiska, nierazko dochodziło do głosu

radzieckich wskazuje na fakt, że obecna ustawa o powołaniu gromadzkich rad narodowych odpowiada potrzebom wsi.

POS. WIKTOR MARKIEWKA (woj. stalingradzkie) stwierdza, że nadchodzące wybory do rad narodowych będą doniosłym wydarzeniem w życiu całego narodu. Omawia on obecne warunki pracy i życia górników i podkreśla, że państwo ludowe odczuwa szczerze i troskliwie opiekę górników, czego wyrazem są przywileje, płacące z Karty Górniczej, stale roszarzewające się mechanizacja pracy w kopalniach, doskonałe wentylacja, rozwój urządzeń służących ochronie zdrowia górników, coraz lepsze warunki bytowe.

Wszystkie osiągnięcia Polski Ludowej w okresie 10-lecia są w znacznej mierze udziałem rad, dokonywały się przy ich czynnym współudziale — podkreśla POS. JERZY JODŁOWSKI (m. Łódź). — Rady stały się m. in. istotnym czynnikiem w procesie przebudowy świadomości inteligencji i rzemieślników.

Mówca wskazuje również na braki i niedomagania w pracy rad narodowych — głównie w dziedzinie gospodarczej. Świdczą o tym, cytując liczne przykłady, że nie wszystkie rady narodowe uświadamiały so-

bie w pełni, jakie znaczenie dla wszechstronnego zaspokojenia potrzeb ludności ma odpowiednia ich działalność gospodarcza.

Mówiąc o zadaniach nowych rad narodowych pos. Jodłowski zwraca szczególną uwagę na zadania w dziedzinie rozwoju usług masowego zapotrzebowania na wsi oraz w dziedzinie rozwoju oświaty i kultury.

Dla ludności Opolszczyzny — podkreśla przedstawiciel tego województwa POS. ROMAN NOWAK — obrady na temat nowego podziału administracyjnego państwa są szczególnie ważne, przypadają one bowiem w okresie 10-lecia wywołania tych przastarych polskich ziem z wielowiekowej niewoli. Społeczeństwo Opolszczyzny, które z uznaniem wita nową ustawę, wykazuje swą aktywność wieloma konsekwentnie realizowanymi zobowiązaniami chłopskimi.

Można zamknąć dyskusję Marszałek zarządził głosowanie nad każdą z ustaw z oddzielną. Wynik głosowania — jedynomyślne przyjęcie ustaw — Józefowa podzielił głosami oklaskami.

Na tym V sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej została zamknięta,

mięscowe ambicje, które w toku szczerej, otwartej polemiki i krytyki musiały ustępować miejsca głosił demokratycznej większości.

W wyniku dyskusji, do komisji podziału administracyjnego zgłoszili chłopci około 2 tys. poprawek — większość z nich przyjęła i uwzględniono w projektach nowych gromad.

O nie słabym zainteresowaniu chłopów sprawą gromadzkich rad narodowych świadczy stale napływające w tych sprawach listy, świadczą wielki udział chłopów w publicznych sesjach rad narodowych. Nie będę tu wyliczał tej olbrzymiej ilości cennych zobowiązań, takich jak remonty budynków, dróg, mostów, likwidacja odlogów i inne prace. Możemy śmiało powiedzieć, że chłopcy ugniotli swoją witalność i w sojuszu z klasą robotniczą umacniają swoje ludowe państwo i pracę ręk, oflarnością i ideowością swoją pragną przysłużyć się jak najlepiej Rzeczypospolitej.

Zapisałmy w naszej Konstytucji, że będziemy poszerzać nieustannie udział mas pracujących w rządzeniu państwem — i poszerzamy go. Mamy wysłać 300 tys. radnych, wszystkich zespołów rad. Z każdego obywatela widzimy teraz siedzibę władzy ludowej i siedzibę władzy ludowej widzimy każde obywatel. Do udziału w rządzeniu państwem włączają się tysiące działaczy chłopskich i robotniczych, wyprobowanych działaczy państwowych.

Pomoc produkcyjna, nowożytny kredyt, pomoc sąsiedzka, słabszym gospodarstwom, szkoła, świetlica, izba porodowa, przedszkole — wszystko to będzie pod czujnym okiem gromady.

Wystarczy wglębnąć się w treść rozdziału III projektowanej ustawy, gdzie w art. 8, 9, 10, 11 i 12 jest ukazany zakres władzy i zadania gromadzkiej rady narodowej. Czy mam przytaczać te proste, a jakże pełne wymowy artykuły ustawy, które powstały w ścisłym związku z życiem wsi, aby służać masom chłopskim w dalszej walce o dobrobyt, kulturę, o socjalizm? W świetle postanowień tego rozdziału gromadzkie rady narodowe stają się organami władzy państwowej, uprawniającymi konstytucyjnie do kierowania w swoim zakresie działalnością gospodarczą, społeczną i kulturalną, do działalności łączącej potrzeby gromady z ogólną polityką państwa.

Komisja sejmowa widzi w tym fakcie ustanowienia nowej komórki władzy ludowej w gromadzie wielki awans wsi, które dojrzałości politycznej, dorobek materialny i kulturalny oraz ogólny rozwój państwa ludowego pozwalają wnieść się na wyższy poziom kierowania swoimi sprawami.

W myśli ustawy gromadzkie rady narodowe będą oddziaływały na wykonywanie państwowych obowiązków przez obywateli, będą troszczyły się o potrzeby i interesy ludności, ochraniając własność społeczną i zabezpieczając prawa obywateli.

Będą zwalczały przejawy samowoli i biurokratyzmu w stosunku do obywatela, będą sprawowały kontrolę nad działalnością zakładów i instytucji w swoich gromadach.

Wysoka Izbo! Art. 13 ustawy mówi o doniosłych zadaniach rad w dziedzinie podniesienia rolnictwa. Jest to niezmierzające zadanie. Walka o pod-

niesienie rolnictwa wysuwa się na czoło zadań, które stoją przed radami.

Komisja Sejmowa widzi, że to zadanie musi znaleźć odbicie nie w jednorazowych akcjach, ale w codziennej pracy rad nad podniesieniem rolnictwa, nad podniesieniem urodzajów i rozwojem hodowli.

Wybór do rad właściwych ludzi, znających się na gospodarstwie i rolnictwie, nie po krzykujących administratorów i samouchwał, ale rolników i z talentem organizacyjnym kierowników tego odpowiedzialnego działu pracy, pozwoli nam niewątpliwie ruszyć z większym powodzeniem ku rozwiązaniu trudności w tej dziedzinie. Komisja podkreśla, że gromadzkie rady narodowe znajdują się w lepszej sytuacji, jeśli chodzi o kierowanie rozwojem rolnictwa, niż gminne rady narodowe. Gromadzkie rady stają w bezpośredniej łączności z każdym warsztatem pracy, będą znały ich położenie i potrzeby o wiele wszechstronniej i głębiej i będą żyły tymi potrzebami. Dlatego od przyszłych rad należy wymagać nie tylko znajomości terenu i jego analizy, ale rozwiązywania praktycznych tych ważnych terenowych problemów.

Fakt, że w skład gromadzkich rad narodowych wejdą ludzie wychowani w twardej szkole demokracji ludowej, ludzie zahartowani w walce, nie lekający się przeszkód, dające rękoma, że zapuszczają one głęboko korzenie i stają się najbardziej związaną z chłopami i z państwem władzą robotniczo-chłopską.

Musimy sobie tu szczerze powiedzieć to, o czym mówili posłowie na posiedzeniach wojewódzkich zespołów, to, co na ten temat mówiło się na Komisji Sejmowej, o co nurtuje chłopów i robotników, że wybory powinny przynieść poważny udział w pracach rad nowych ludzi, którzy wykazują swoją polityczną postawą, swoją dojrzałością, że potrafią spełnić odpowiedzialną rolę na polu polityki ogółu. Jednocześnie niezmierzające będzie udział w wypróbowaniu i doświadczaniu członków obojczych rad, którzy mają za sobą duży dorobek, którzy mają uznanie mas pracujących.

Jeśli mówimy o maksymalnym wykorzystaniu rezerwy miejscowych, jeśli chcemy, aby sesje rad nie miały formalnego charakteru, to niejednokrotnie jest, aby dyskusja miała ostry charakter, żeby nie ciążyło na niej żurawienie i aby rady miały autorytet, musimy roznąć pracę polityczną, musimy stoczyć walkę o właściwe, klasowe i polityczne ukształtowanie się oblicza przyszłych rad.

Nie wolno nam zapominać, że dołowe ognia aparatu są pod stałym naciskiem kulacko-spekulantów, mafi, które starają się wykorzystać brak kontroli ze strony chłopów i robotników i — przez łapówki, bufet i kieliszek — próbują przeprowadzać swoje interesy.

Ci ludzie nie przepięją czasu wyborów. W ich interesie będzie wybór rady bierniej wobec kulackich machinacji, pozbawionej energii w walce z wrogiem, w walce toczącej się o organizację nowego życia.

Dlatego też głosy terenu, głosy robotnicze i chłopskie wskazują słusznie na konieczność ożywienia pracy masowej rad narodowych, na potrzebę włączania ludności do zamierzeń rad narodowych, do wykorzystywania ich wniosków, opinii i uwag i wreszcie do szerokiego jej udziału w realizacji zadań, które rady dla dobra społecznego podejmują.

Oczywiście jest, że pomyślna realizacja tych wszystkich zadań, które ustawa powierza radom będzie zapewniowana, jeśli do ich wykonania włączymy wszystkich pracujących mieszkańców gromady czy osiedla, gdy w o wiele większym stopniu niż dotychczas będziemy wysuwać na odpowiedzialne stanowiska bezpartyjnych, jeśli w większym niż dotąd stopniu włączymy do pracy rad kobiety — robotnice i chłopki.

(Okłaski).

Nieodwracalne są karty historii pisane przez lud, który włączył się raz w życie i swoje ręce — będzie ją rozszerzał i pogłębiał, będzie jej strzegł i będzie ją umacniał, aby Polska sprawiedliwa jak najwięcej znaczyła wśród narodów, aby jej głos o gromady po Sejm był głosem prawdy, postępu i pokoju.

WYSOKA IZBO!

Komisja nasza zgłasza niżejjszy projekt ustawy i ordynacji wraz z przyjętymi przez Komisję Sejmową poprawkami do dalszej dyskusji i przegłosowania. (Okłaski).

Ustawa o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych

uchwalona na posiedzeniu Sejmu PRL w dniu 25 września br.

Ustawa podkreśla na wstępie, iż postanowienia jej podlegają zmianom, jeżeli w przyszłości okaże się, że dotychczasowe rozwiązania nie są w pełni odpowiednie. Ustawa ma na celu przede wszystkim podniesienie poziomu życia wsi, rozwój gospodarki, kulturalny i społeczny, oraz poprawę warunków życia ludności wiejskiej.

W miejsce dotychczasowych gmin i gromad powstają nowe gromady, jako jednostki podziału administracyjnego. W skład gromady wchodzi cała wieś, położona na terenie jednej gminy lub sąsiadujących ze sobą gmin, powołanej komunikacyjnie oraz posiadającej wspólne ustrój gospodarczy, kulturalny i społeczny.

Dalsze postanowienia ustawy stwierdzają, że podział administracyjny na gromady dokonują wojewódzkie rady narodowe, ustalając granice gromad oraz siedziby gromadzkich rad narodowych. Uchwały te wymagają zatwierdzenia przez komitet Rady Państwa i Rady Ministrów do spraw podziału administracyjnego kraju. W przypadku, gdy podział na gromady pociąga za sobą konieczność zmiany granic powiatu, powiatu lub województwa, podział ten dokonuje się w analogicznym trybie jak podział na nowe gromady.

Zgodnie z ustawą, organami władzy państwowej w gromadach są gromadzkie rady narodowe, wybierane przez ludność gromady na okres trzech lat. Liczba radnych ustala Prezydium PRN w zależności od liczby mieszkańców gromady: w stosunku 1 radny na 100 mieszkańców, przy czym liczba radnych nie może być mniejsza niż 9, ani większa niż 27.

Obowiązkiem radnego jest aktywne uczestniczenie w pracach gromadzkiej rady narodowej i jej komisji, czuwanie nad wykonywaniem uchwał rady, dbanie o jak najlepsze zaspokajanie potrzeb

gospodarczych, kulturalnych i społecznych mieszkańców gromady, utrzymywanie stałej więzi z wyborcami. Radny odpowiada za wykonanie zadań, które mu zostały powierzone, oraz za sprawowanie nadzoru nad działalnością gromadzkiej rady narodowej. Radny jest odpowiedzialny przed wyborcami i przed sądem państwowym za swoje działania. Radny może być przez nich odwołany, przy czym odwołanie radnego następuje w drodze uchwały podjętej na posiedzeniu gromadzkiej rady narodowej. Jednocześnie z odwołaniem dokonuje się wyboru nowego radnego.

Gromadzka rada narodowa wybiera spośród radnych prezydium, które jest jej organem wykonawczym i zarządczym. W skład prezydium wchodzi: przewodniczący, zastępca przewodniczącego i sekretarz. Gromadzka rada narodowa licząca co najmniej 12 radnych, wybiera ponadto w skład prezydium 2 członków, licząca zaś co najmniej 18 radnych — 3 lub 4 członków.

Ustalać zadania gromadzkiej rady narodowej ustawa postanawia, iż przechodzi na nie dotychczasowy zakres działania gminnych rad narodowych i ich organów. Gromadzkie rady narodowe jako organy władzy państwowej w gromadach — czystym w ustawie — kierują w swoim zakresie na terenie gromady działalnością gospodarczą, społeczną i kulturalną, włączając potrzeby gromady z zadaniami ogólnopolskimi.

Do zadań tych należy: czuwanie nad wykonywaniem przez obywateli ich obowiązków ustawowych oraz nad wykonywaniem ustaw i zarządzeń władzy ludowej przez pracowników administracji państwowej i gospodarczej, stała troska o codzienne potrzeby i interesy ludności gromady, ochrona własności społecznej, zabezpieczenie praw obywateli, dbanie o utrzymanie porządku publicznego, rozpatrywanie skarg i zażaleń ludności, zwalczanie wszelkich przejawów samowoli i biurokracji oraz stosunku do obywatela oraz sprawowanie kontroli społecznej nad działalnością przedsiębiorstw, zakładów i instytucji w gromadach i instytucji w gromadach.

Gromadzkie rady narodowe mają obowiązek wykonywania wszelkich zadań, które im zostały powierzone, oraz za sprawowanie nadzoru nad działalnością gromadzkiej rady narodowej. Radny jest odpowiedzialny przed wyborcami i przed sądem państwowym za swoje działania. Radny może być przez nich odwołany, przy czym odwołanie radnego następuje w drodze uchwały podjętej na posiedzeniu gromadzkiej rady narodowej. Jednocześnie z odwołaniem dokonuje się wyboru nowego radnego.

Ustawa określa dalsze szczegółowe zadania gromadzkiej rady narodowej w zakresie rozwoju rolnictwa. Gromadzkie rady mają obowiązek dbania o wzrost plonów, o pełne i należyte zagospodarowanie użytków rolnych i o wzrost gospodarki hodowlanej zarówno w gospodarstwach indywidualnych, jak i w spółdzielniach produkcyjnych, ustalając plany pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie i czuwając nad ich wykonaniem, jak również nad sprawiedliwym i terminowym wykonywaniem planów obowiązkowych dostaw i kontraktacji.

„Zabezpieczając terminowe wypłacenie podatku gruntowego i wykonanie innych zobowiązań finansowych wobec państwa” oraz „czuwając nad właściwym stosowaniem przepisów o ulgach i zwolnieniach od podatku gruntowego i obowiązkowych dostaw”. Mają one również obowiązek dbania o należyte wykorzystanie sprzętu w ośrodkach maszynowych, czuwania nad gospodarką w lasach nie stanowiących własności państwa itp.

Gromadzkie rady narodowe — jak postanawia dalej ustawa — czuwają nad realizacją obowiązku powszechnego nauczania, „zapewniając, zgodnie z obowiązującymi przepisami — szkołom, przedszkolom i innym instytucjom oświatowym, wychowawczym i kulturalnym potrzebne pomieszczenia i obsługę gospodarczą, dostarczając mieszkańcom nauczycieli, współpracując w zakresie rozwoju czytelnictwa, upowszechniania kultury i wiedzy rolniczej, organizując i utrzymując świetlice, biblioteki, zespoły nauczania, współdziałając w rozwoju kultury fizycznej i sportu”.

W dziedzinie socjalno-bytowej gromadzkie rady narodowe mają obowiązek dbania o czystość i należyty wygląd wsi oraz o podniesienie ich stanu sanitarnego, dbania o rozwój usług publicznych, o polepszenie obsługi sanitarnej mieszkańców gromady i rozwój opieki nad matką i dzieckiem oraz nad osobami niezdolnymi do pracy. Mają one ponadto obowiązek udzielania pomocy rodzinom odbywającym służbę wojskową i innym osobom potrzebującym pomocy społecznej.

Z zadań gospodarczych gromadzkiej rady narodowej ustawa wymienia kolejno następujące obowiązki: współdziałanie przy organizowaniu przemysłu miejscowego i ludowego, sieci sklepów spożywczych, troska o właściwe zaopatrzenie ludności w artykuły codziennego użytku i zapewnienie usług rzemieślniczych, kontrola przestrzegania ustalonych cen, zabezpieczanie odpowiednich warunków na targowiskach. Rady mają również obowiązek dbania o należyte utrzymanie gromadzkich dróg, mostów, urządzeń melioracyjnych i komunalnych, opracowywanie planu urządzeń melioracyjnych i komunalnych, opracowywanie planów i wykorzystywanie świadczeń w naturze dla prac na terenie gromady, wreszcie czuwania nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych przez mieszkańców, współdziałanie przy organizowaniu ochotniczych straży pożarnych oraz udzielania im niezbędnej pomocy.

Gromadzkie rady narodowe uchwalają budżet gromady i nadzorują jego wykonanie oraz zatwierdzają sprawozdania swego prezydium z wykonania budżetu. Są one ponadto uprawnione do przedkładania powiatowej radzie narodowej wniosków w sprawie terenowego planu gospodarczego w zakresie dotyczącym gromady.

Następnie artykuły ustawy stwierdzają, iż właściwość kolegiów orzeczających, działających w ramach gromady, przysługują tym gromadom, w których rad narodowe liczą co najmniej 12 radnych. Kolegiów orzeczających, przysługujących tym gromadom, przysługują tym gromadom, w których rad narodowe liczą co najmniej 18 radnych. Kolegiów orzeczających, przysługujących tym gromadom, przysługują tym gromadom, w których rad narodowe liczą co najmniej 27 radnych.

W godzinach popołudniowych zjazd podjął uchwałę w sprawie przyjęcia nowego statutu Wojewódzkiego Związku Spółdzielczości Pracy dla m. Łodzi, a następnie dokonał wyboru władz nowego związku.

ności prezydium wojewódzkiej rady narodowej może tworzyć urzędy stanu cywilnego i sądy. Gromadzkie rady obradują na sesjach. Sesje rady zwołuje jej prezydent. Przewodniczy na sesji przewodniczący gromadzkiej rady narodowej lub jego zastępca. Gromadzka rada narodowa może obradować i podejmować uchwały w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby radnych.

Dla poszczególnych dziedzin swojej działalności, jak również dla określonych zadań doradczych gromadzkie rady narodowe powołują komisje. Komisje gromadzkiej rady narodowej mają za obowiązek utrzymywanie stałej i ścisłej więzi z ludnością gromady, mobilizowanie jej do współdziałania w realizacji zadań rady, w szczególności w dziedzinie gospodarki, kultury, oświaty, zdrowia, sanitarnych i porządkowych oraz postulatów mieszkańców wsi. Zebrania wiejskie mogą być również powołane w celu wyслуchania sprawozdania gromadzkiej rady narodowej lub jej prezydium.

Zwołuje się również zebrania wiejskie w celu wyслуchania sprawozdania gromadzkiej rady narodowej lub jej prezydium. Zebrania wiejskie mogą być również powołane w celu wyслуchania sprawozdania gromadzkiej rady narodowej lub jej prezydium. Zebrania wiejskie mogą być również powołane w celu wyслуchania sprawozdania gromadzkiej rady narodowej lub jej prezydium.

W przepisach przejściowych i końcowych ustawy postanawia m. in., że do czasu wyborów prezydium gromadzkiej rady narodowej pełnią swoje dotychczasowe czynności prezydium gromadzkiej rady narodowej i sołtys. Tryb i terminy przekazania przez prezydium gromadzkiej rady narodowej rad narodowych — ustalił Rada Ministrów.

Wszystkie przysługujące mieszkańcom dotychczasowe gromady prawa własności, użytkowania lub inne prawa realne i majątkowe pozostają nienaruszone.

Rada Ministrów wyda przepisy wykonawcze niezbędne dla wprowadzenia ustawy w życie. Przepisy te uregulują w szczególności tryb i terminy przekazania majątku gminnych rad narodowych, sprawy zarządu mieniem gromadzkiej rady narodowej i obowiązków wynikających z dotychczasowego statusu pracy pracowników gminnych rad narodowych.

Z konferencji sprawozdawczo-wyborczej Łódzkiej organizacji Ligi Kobiet

Dokończenie ze str. 1.

W dziedzinie socjalno-bytowej gromadzkie rady narodowe mają obowiązek dbania o czystość i należyty wygląd wsi oraz o podniesienie ich stanu sanitarnego, dbania o rozwój usług publicznych, o polepszenie obsługi sanitarnej mieszkańców gromady i rozwój opieki nad matką i dzieckiem oraz nad osobami niezdolnymi do pracy. Mają one ponadto obowiązek udzielania pomocy rodzinom odbywającym służbę wojskową i innym osobom potrzebującym pomocy społecznej.

Z zadań gospodarczych gromadzkiej rady narodowej ustawa wymienia kolejno następujące obowiązki: współdziałanie przy organizowaniu przemysłu miejscowego i ludowego, sieci sklepów spożywczych, troska o właściwe zaopatrzenie ludności w artykuły codziennego użytku i zapewnienie usług rzemieślniczych, kontrola przestrzegania ustalonych cen, zabezpieczanie odpowiednich warunków na targowiskach. Rady mają również obowiązek dbania o należyte utrzymanie gromadzkich dróg, mostów, urządzeń melioracyjnych i komunalnych, opracowywanie planu urządzeń melioracyjnych i komunalnych, opracowywanie planów i wykorzystywanie świadczeń w naturze dla prac na terenie gromady, wreszcie czuwania nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych przez mieszkańców, współdziałanie przy organizowaniu ochotniczych straży pożarnych oraz udzielania im niezbędnej pomocy.

Gromadzkie rady narodowe uchwalają budżet gromady i nadzorują jego wykonanie oraz zatwierdzają sprawozdania swego prezydium z wykonania budżetu. Są one ponadto uprawnione do przedkładania powiatowej radzie narodowej wniosków w sprawie terenowego planu gospodarczego w zakresie dotyczącym gromady.

Następnie artykuły ustawy stwierdzają, iż właściwość kolegiów orzeczających, działających w ramach gromady, przysługują tym gromadom, w których rad narodowe liczą co najmniej 12 radnych. Kolegiów orzeczających, przysługujących tym gromadom, przysługują tym gromadom, w których rad narodowe liczą co najmniej 18 radnych. Kolegiów orzeczających, przysługujących tym gromadom, przysługują tym gromadom, w których rad narodowe liczą co najmniej 27 radnych.

W godzinach popołudniowych zjazd podjął uchwałę w sprawie przyjęcia nowego statutu Wojewódzkiego Związku Spółdzielczości Pracy dla m. Łodzi, a następnie dokonał wyboru władz nowego związku.

linia polityki państwa. Prezydium powiatowej rady narodowej może zawiesić wykonanie uchwały rady gromadzkiej i przedstawić ją do rozstrzygnięcia na najbliższym posiedzeniu swojej rady narodowej.

W celu rozpatrywania zagadnień dotyczących poszczególnych wsi wchodzących w skład gromady, w terenie rady gromadzkiej, prezydium rady bądź na żądanie większości wyborców zamieszkałych na terenie danej wsi — przedstawiciel gromadzkiej rady narodowej zwołuje zebrania mieszkańców wsi. Na zebraniu wiejskim omawia się sprawy dotyczące poprawy warunków gospodarczych, bytowych i kulturalnych mieszkańców danej wsi, rozwoju produkcji rolniczej, upowszechnienia wiedzy rolniczej, porządkowych oraz postulatów mieszkańców wsi. Zebrania wiejskie mogą być również powołane w celu wyслуchania sprawozdania gromadzkiej rady narodowej lub jej prezydium.

Zebrania wiejskie otwiera i przewodniczy na nim przedstawiciel gromadzkiej rady narodowej. Z przebiegu zebrania sporządza się protokół. W przepisach przejściowych i końcowych ustawy postanawia m. in., że do czasu wyborów prezydium gromadzkiej rady narodowej pełnią swoje dotychczasowe czynności prezydium gromadzkiej rady narodowej i sołtys. Tryb i terminy przekazania przez prezydium gromadzkiej rady narodowej rad narodowych — ustalił Rada Ministrów.

Wszystkie przysługujące mieszkańcom dotychczasowe gromady prawa własności, użytkowania lub inne prawa realne i majątkowe pozostają nienaruszone.

Rada Ministrów wyda przepisy wykonawcze niezbędne dla wprowadzenia ustawy w życie. Przepisy te uregulują w szczególności tryb i terminy przekazania majątku gminnych rad narodowych, sprawy zarządu mieniem gromadzkiej rady narodowej i obowiązków wynikających z dotychczasowego statusu pracy pracowników gminnych rad narodowych.

W przepisach przejściowych i końcowych ustawy postanawia m. in., że do czasu wyborów prezydium gromadzkiej rady narodowej pełnią swoje dotychczasowe czynności prezydium gromadzkiej rady narodowej i sołtys. Tryb i terminy przekazania przez prezydium gromadzkiej rady narodowej rad narodowych — ustalił Rada Ministrów.

Wszystkie przysługujące mieszkańcom dotychczasowe gromady prawa własności, użytkowania lub inne prawa realne i majątkowe pozostają nienaruszone.

Rada Ministrów wyda przepisy wykonawcze niezbędne dla wprowadzenia ustawy w życie. Przepisy te uregulują w szczególności tryb i terminy przekazania majątku gminnych rad narodowych, sprawy zarządu mieniem gromadzkiej rady narodowej i obowiązków wynikających z dotychczasowego statusu pracy pracowników gminnych rad narodowych.

Z konferencji sprawozdawczo-wyborczej Łódzkiej organizacji Ligi Kobiet

Dokończenie ze str. 1.

W dziedzinie socjalno-bytowej gromadzkie rady narodowe mają obowiązek dbania o czystość i należyty wygląd wsi oraz o podniesienie ich stanu sanitarnego, dbania o rozwój usług publicznych, o polepszenie obsługi sanitarnej mieszkańców gromady i rozwój opieki nad matką i dzieckiem oraz nad osobami niezdolnymi do pracy. Mają one ponadto obowiązek udzielania pomocy rodzinom odbywającym służbę wojskową i innym osobom potrzebującym pomocy społecznej.

Z zadań gospodarczych gromadzkiej rady narodowej ustawa wymienia kolejno następujące obowiązki: współdziałanie przy organizowaniu przemysłu miejscowego i ludowego, sieci sklepów spożywczych, troska o właściwe zaopatrzenie ludności w artykuły codziennego użytku i zapewnienie usług rzemieślniczych, kontrola przestrzegania ustalonych cen, zabezpieczanie odpowiednich warunków na targowiskach. Rady mają również obowiązek dbania o należyte utrzymanie gromadzkich dróg, mostów, urządzeń melioracyjnych i komunalnych, opracowywanie planu urządzeń melioracyjnych i komunalnych, opracowywanie planów i wykorzystywanie świadczeń w naturze dla prac na terenie gromady, wreszcie czuwania nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych przez mieszkańców, współdziałanie przy organizowaniu ochotniczych straży pożarnych oraz udzielania im niezbędnej pomocy.

Gromadzkie rady narodowe uchwalają budżet gromady i nadzorują jego wykonanie oraz zatwierdzają sprawozdania swego prezydium z wykonania budżetu. Są one ponadto uprawnione do przedkładania powiatowej radzie narodowej wniosków w sprawie terenowego planu gospodarczego w zakresie dotyczącym gromady.

Następnie artykuły ustawy stwierdzają, iż właściwość kolegiów orzeczających, działających w ramach gromady, przysługują tym gromadom, w których rad narodowe liczą co najmniej 12 radnych. Kolegiów orzeczających, przysługujących tym gromadom, przysługują tym gromadom, w których rad narodowe liczą co najmniej 18 radnych. Kolegiów orzeczających, przysługujących tym gromadom, przysługują tym gromadom, w których rad narodowe liczą co najmniej 27 radnych.

W godzinach popołudniowych zjazd podjął uchwałę w sprawie przyjęcia nowego statutu Wojewódzkiego Związku Spółdzielczości Pracy dla m. Łodzi, a następnie dokonał wyboru władz nowego związku.

Przed nowym rokiem szkolenia partyjnego

Realizacja zadań, wytyczonych przez II Zjazd partii wymaga dalszego wzrostu świadomości politycznej społeczeństwa. Osiągnięcie tego celu uzależnione jest przede wszystkim od poziomu wiedzy członków i kandydatów partii. Od tego, jak członkowie partii opanują naukę marksizmu-leninizmu, umiejętność posługiwania się nią w codziennym życiu uzależnione jest pogłębienie pracy polityczno-wychowawczej wśród szerokiego mas bezpartyjnych. Szkolenie ideologiczne jest jednym z podstawowych środków kształtowania świadomości politycznej członków i kandydatów partii.

Doświadczenia minionego okresu szkolenia partyjnego dowodzą, że przebieg, treść i poziom zajęć szkoleniowych są w poważnym stopniu uzależnione od organizacyjnego przygotowania kursów w okresie poprzedzającym rozpoczęcie zajęć. A więc chodzi tu o właściwy dobór słuchaczy, o właściwe rozplanowanie sieci kursów, o przygotowanie kadry wykładowczej.

Przykłady z terenu świadczą, że w tych ogniskach nauki wojewódzkiej organizacji, w których przygotowanie do rozpoczęcia szkolenia zajęły się należyte instancje partyjne, rezultaty przygotowań są widoczne. Należałoby tu wyróżnić Komitet Powiatowy w Łasku, który już dziś może się wykazać osiągnięciami. Aktywny w tym powiecie potrafi zainteresować szkoleniem członków i kandydatów partii. Oto np. w Spółdzielni Produkcyjnej „Nowa Wola” jest grupa kandydatów, składająca się z 4 towarzyszy. Kandydaci ci rozmawiali z bezpartyjnymi chłopami-rolnikami o potrzebie i korzyściach szkolenia. Rezultatem ich pracy uświadamiającej jest to, że 13 bezpartyjnych członków spółdzielni wyraziło chęć uczestniczenia na kurs podstawowy szkolenia partyjnego. W Spółdzielni Pracy „Stolarz” w Łasku grupa kandydatów zmotywowała do uczestniczenia na szkoleniu 30 bezpartyjnych rolników — większość z nich stanowią kobiety. Przykłady podobnych można by przytoczyć więcej.

Osiągnięcia są niewątpliwie, ale nie o nich chcę tu mówić. Chciałbym raczej wskazać na braki i niedociągnięcia, które trzeba zlikwidować w ciągu najbliższych dni, aby zabezpieczyć należyty poziom organizacyjny i ideowy zajęć szkoleniowych w roku 1954/55.

SZYBKO ODOBIC ZANIEBBANIA

Jednym z zasadniczych braków w przygotowaniach do rozpoczęcia nowego roku szkolenia ideologicznego jest to, że zagadnieniem tym nie interesują się w pełni wszyscy

Realizacja zadań, wytyczonych przez II Zjazd partii wymaga dalszego wzrostu świadomości politycznej społeczeństwa. Osiągnięcie tego celu uzależnione jest przede wszystkim od poziomu wiedzy członków i kandydatów partii. Od tego, jak członkowie partii opanują naukę marksizmu-leninizmu, umiejętność posługiwania się nią w codziennym życiu uzależnione jest pogłębienie pracy polityczno-wychowawczej wśród szerokiego mas bezpartyjnych. Szkolenie ideologiczne jest jednym z podstawowych środków kształtowania świadomości politycznej członków i kandydatów partii.

Doświadczenia minionego okresu szkolenia partyjnego dowodzą, że przebieg, treść i poziom zajęć szkoleniowych są w poważnym stopniu uzależnione od organizacyjnego przygotowania kursów w okresie poprzedzającym rozpoczęcie zajęć. A więc chodzi tu o właściwy dobór słuchaczy, o właściwe rozplanowanie sieci kursów, o przygotowanie kadry wykładowczej.

Przykłady z terenu świadczą, że w tych ogniskach nauki wojewódzkiej organizacji, w których przygotowanie do rozpoczęcia szkolenia zajęły się należyte instancje partyjne, rezultaty przygotowań są widoczne. Należałoby tu wyróżnić Komitet Powiatowy w Łasku, który już dziś może się wykazać osiągnięciami. Aktywny w tym powiecie potrafi zainteresować szkoleniem członków i kandydatów partii. Oto np. w Spółdzielni Produkcyjnej „Nowa Wola” jest grupa kandydatów, składająca się z 4 towarzyszy. Kandydaci ci rozmawiali z bezpartyjnymi chłopami-rolnikami o potrzebie i korzyściach szkolenia. Rezultatem ich pracy uświadamiającej jest to, że 13 bezpartyjnych członków spółdzielni wyraziło chęć uczestniczenia na kurs podstawowy szkolenia partyjnego. W Spółdzielni Pracy „Stolarz” w Łasku grupa kandydatów zmotywowała do uczestniczenia na szkoleniu 30 bezpartyjnych rolników — większość z nich stanowią kobiety. Przykłady podobnych można by przytoczyć więcej.

SZYBKO ODOBIC ZANIEBBANIA

Jednym z zasadniczych braków w przygotowaniach do rozpoczęcia nowego roku szkolenia ideologicznego jest to, że zagadnieniem tym nie interesują się w pełni wszyscy

Realizacja zadań, wytyczonych przez II Zjazd partii wymaga dalszego wzrostu świadomości politycznej społeczeństwa. Osiągnięcie tego celu uzależnione jest przede wszystkim od poziomu wiedzy członków i kandydatów partii. Od tego, jak członkowie partii opanują naukę marksizmu-leninizmu, umiejętność posługiwania się nią w codziennym życiu uzależnione jest pogłębienie pracy polityczno-wychowawczej wśród szerokiego mas bezpartyjnych. Szkolenie ideologiczne jest jednym z podstawowych środków kształtowania świadomości politycznej członków i kandydatów partii.

Doświadczenia minionego okresu szkolenia partyjnego dowodzą, że przebieg, treść i poziom zajęć szkoleniowych są w poważnym stopniu uzależnione od organizacyjnego przygotowania kursów w okresie poprzedzającym rozpoczęcie zajęć. A więc chodzi tu o właściwy dobór słuchaczy, o właściwe rozplanowanie sieci kursów, o przygotowanie kadry wykładowczej.

Przykłady z terenu świadczą, że w tych ogniskach nauki wojewódzkiej organizacji, w których przygotowanie do rozpoczęcia szkolenia zajęły się należyte instancje partyjne, rezultaty przygotowań są widoczne. Należałoby tu wyróżnić Komitet Powiatowy w Łasku, który już dziś może się wykazać osiągnięciami. Aktywny w tym powiecie potrafi zainteresować szkoleniem członków i kandydatów partii. Oto np. w Spółdzielni Produkcyjnej „Nowa Wola” jest grupa kandydatów, składająca się z 4 towarzyszy. Kandydaci ci rozmawiali z bezpartyjnymi chłopami-rolnikami o potrzebie i korzyściach szkolenia. Rezultatem ich pracy uświadamiającej jest to, że 13 bezpartyjnych członków spółdzielni wyraziło chęć uczestniczenia na kurs podstawowy szkolenia partyjnego. W Spółdzielni Pracy „Stolarz” w Łasku grupa kandydatów zmotywowała do uczestniczenia na szkoleniu 30 bezpartyjnych rolników — większość z nich stanowią kobiety. Przykłady podobnych można by przytoczyć więcej.

W wyniku wyborów powołano nowy Zarząd Łódzkiej LK, w skład którego weszli 33 osoby. Przewodniczącą zarządu została Janina Kalinowska, wiceprzewodniczącą Zofia Baranowska, sekretarzem zarządu — Janina Mackiewicz.

W wyniku wyborów powołano nowy Zarząd Łódzkiej LK, w skład którego weszli 33 osoby. Przewodniczącą zarządu została Janina Kalinowska, wiceprzewodniczącą Zofia Baranowska, sekretarzem zarządu — Janina Mackiewicz.

Józef Brudz

zastępca kierownika Wydziału Propagandy KW PZPR w Łodzi

kie komitety i organizacje partyjne. Świadczy to o niedocenianiu roli i wagi szkolenia partyjnego.

Okres przygotowań do rozpoczęcia szkolenia ideologicznego zbiega się z okresem intensywnych prac politycznych związanych z walką o realizację przez wies naszego województwa obowiązków wobec państwa i terminowym przeprowadzeniem siewów jesiennych. Jednakże nasz aparat partyjny w terenie nie zawsze bierze zadania bieżące z przygotowaniem do rozpoczęcia nowego roku szkolenia partyjnego. Gorzej, bo niektóre komitety w nawale bieżących zadań przesunęły na drugi plan sprawę przygotowań do rozpoczęcia szkolenia ideologicznego. Niedośćatecznie równowagę sprawami przygotowania do nowego roku szkolenia ze strony KP spowodowało, że w powiatach — radomszczańskim, sieradzkim i innych istnieje w tej dziedzinie wiele zaniedbań.

Zadaniem komitetów powiatowych i miejskich jest jak najszybciej odrobić zaległości. Sprawami przygotowań do rozpoczęcia nowego roku szkolenia partyjnego musi zająć się cała aktywna partia. Nie może być aktywności partyjnej, któremu objętoby by było to zagadnienie. Tylko wtedy, kiedy każdy pracownik aparatu partyjnego, każdy aktywista będzie czuł się odpowiedzialny za wykonanie tego zadania — można liczyć na zadowalające rezultaty. Konieczne jest także ścisłe powiązanie zagadnienia do rozpoczęcia szkolenia i samego szkolenia z bieżącymi zadaniami partii.

PLANOWANIE SIECI SZKOLENIA I DOBÓR SŁUCHACZY

Niedostateczna praca instancji partyjnych w okresie przygotowań do rozpoczęcia nowego roku szkolenia partyjnego, o której wspominałem, spowodowała niedociągnięcia w planowaniu sieci szkolenia i doborze słuchaczy. Np. w KP Radomsko na kursy podstawowe, na które uczęszczać powinni chłopcy pracujący, kieruje się około 100 pracowników umysłowych. W tym powiecie na ogólną liczbę 374 słuchaczy stopnia podstawowego jest tylko 172 pracujących chłopów. W KP Rawa Mazowiecka na ogólną liczbę słuchaczy 1.155 — chłopów pracujących jest tylko 264, w Brzezinach na 1.074 słuchaczy — zaledwie 178. Wśród słuchaczy zbyt mało jest kandydatów partii i bezpartyjnych. Np. w KP Rawa Mazowiecka spośród 871 kandydatów — tylko 89 zostało objętych szkoleniem, w KP Brzeziny szkoleniem partyjnym objęto zaledwie 92 bezpartyjnych.

W powiecie kutnowskim, posiadającym 57 spółdzielni produkcyjnych — prowadzenie szkolenia ideologicznego przewiduje się tylko w 26 spółdzielniach, w pow. łaskim na 40 spółdzielni produkcyjnych tylko w 16, a w Rawie Mazowieckiej na 30 spółdzielni — również tylko w 16. Na ogólną liczbę 611 nowych gromad, które będą utworzone w myśl uchwalonych ostatnio przez Sejm ustaw o reformie podziału administracyjnego wsi, tylko w 350 przewidziane jest szkolenie partyjne. Szkoła nie jest w powiecie skierniewickim, gdzie kierownictwo KP zaplanowało tylko 10 ku-ów podstawowych z ogólną liczbą 144 słuchaczy. Podobnie rysuje się sytuacja w tym powiecie w zakresie wyższych stopni szkolenia.

Cyfrы te wskazują, że komitety partyjne planując sieć kursów, stanowiąc za mało zwracają uwagę na rozmieszczenie kursów, na właściwe powiązanie szkolenia partyjnego z obecnymi zadaniami partyjnymi, z pracami w terenie. Wykonanie tych zadań jest uzależnione w poważnej mierze od wzrostu poziomu ideopolitycznego pracujących chłopów. A wiemy, przecież, że szkolenie ideologiczne jest jednym z podstawowych czynników wychowywania ideologicznego. Zatem jak najszersze objęcie szkoleniem partyjnym o — chłopów pracujących o — poziom i treść tego szkolenia warunkują należyte wykonanie zadań, wytyczonych z wytycznych II Zjazdu i II Plenum. O tym nie można zapominać komitety powiatowe i miejskie. Trzeba jak najszybciej odrobić zaległości w tej dziedzinie.

Sprawa, której nie wolno nam pominąć — to zasada dobrowolności. Alarmujący jest fakt, że dotychczas w żadnym KP i KM nie zostały prze-

Realizacja zadań, wytyczonych przez II Zjazd partii wymaga dalszego wzrostu świadomości politycznej społeczeństwa. Osiągnięcie tego celu uzależnione jest przede wszystkim od poziomu wiedzy członków i kandydatów partii. Od tego, jak członkowie partii opanują naukę marksizmu-leninizmu, umiejętność posługiwania się nią w codziennym życiu uzależnione jest pogłębienie pracy polityczno-wychowawczej wśród szerokiego mas bezpartyjnych. Szkolenie ideologiczne jest jednym z podstawowych środków kształtowania świadomości politycznej członków i kandydatów partii.

Doświadczenia minionego okresu szkolenia partyjnego dowodzą, że przebieg, treść i poziom zajęć szkoleniowych są w poważnym stopniu uzależnione od organizacyjnego przygotowania kursów w okresie poprzedzającym rozpoczęcie zajęć. A więc chodzi tu o właściwy dobór słuchaczy, o właściwe rozplanowanie sieci kursów, o przygotowanie kadry wykładowczej.

Przykłady z terenu świadczą, że w tych ogniskach nauki wojewódzkiej organizacji, w których przygotowanie do rozpoczęcia szkolenia zajęły się należyte instancje partyjne, rezultaty przygotowań są widoczne. Należałoby tu wyróżnić Komitet Powiatowy w Łasku, który już dziś może się wykazać osiągnięciami. Aktywny w tym powiecie potrafi zainteresować szkoleniem członków i kandydatów partii. Oto np. w Spółdzielni Produkcyjnej „Nowa Wola” jest grupa kandydatów, składająca się z 4 towarzyszy. Kandydaci ci rozmawiali z bezpartyjnymi chłopami-rolnikami o potrzebie i korzyściach szkolenia. Rezultatem ich pracy uświadamiającej jest to, że 13 bezpartyjnych członków spółdzielni wyraziło chęć uczestniczenia na kurs podstawowy szkolenia partyjnego. W Spółdzielni Pracy „Stolarz” w Łasku grupa kandydatów zmotywowała do uczestniczenia na szkoleniu 30 bezpartyjnych rolników — większość z nich stanowią kobiety. Przykłady podobnych można by przytoczyć więcej.

W wyniku wyborów powołano nowy Zarząd Łódzkiej LK, w skład którego weszli 33 osoby. Przewodniczącą zarządu została Janina Kalinowska, wiceprzewodniczącą Zofia Baranowska, sekretarzem zarządu — Janina Mackiewicz.

W wyniku wyborów powołano nowy Zarząd Łódzkiej LK, w skład którego weszli 33 osoby. Przewodniczącą zarządu została Janina Kalinowska, wiceprzewodniczącą Zofia Baranowska, sekretarzem zarządu — Janina Mackiewicz.

prowadzone rozmowy ze wszystkimi słuchaczami. Taki stan rzeczy nie daje gwarancji realności zaplanowanych kursów. W niektórych organizacjach partyjnych żąda się podpisów od zgłaszających chęć uczestniczenia na szkoleniu, co jest niezgodne z wytycznymi naszej partii.

Choć pozostało niewiele czasu, jednak przy odpowiedniej mobilizacji całego aktywu również i to poważne niedociągnięcie powinno być zlikwidowane.

O KADRZE WYKŁADOWCÓW

W organizowaniu szkolenia ideologicznego powinna być bezwzględnie przestrzegana zasada: kurs może powstać tylko tam, gdzie przygotowanie wykładowców gwarantującego odpowiedni poziom zajęć. Niestety, trzeba stwierdzić, że i to zagadnienie również nie zostało w dostateczny sposób docenione przez kierownictwo KP i KM. Oto np. w KP Kutno do obecnej chwili egzekutowa nie zatwierdziła jeszcze 44 wykładowców, w Sieradzu — 15, w Piotrkowie — 16. Również nie wszędzie wykładowcy biorą udział w pracach komisji, powołanych do przeprowadzania kursów ze słuchaczami.

Zatwierdzenie kadry wykładowców na egzekutywach KP i KM, pomoc dla nich, stała systematyczna praca z wykładowcami — to podstawowe zagadnienie całego systemu szkolenia, walki o jakość szkolenia partyjnego. Na tym zadaniu skupić się musi wzmożony wysiłek komitetów partyjnych, powiatowych i miejskich. Należy zastosować się o to, by wykładowcy brali udział w wyższych stopniach szkolenia ideologicznego. Nie wolno zapominać o tym, że przygotowanie kadry wykładowczej, systematyczna dbałość o wzrost poziomu politycznego i ogólnego każdego wykładowcy, to zabezpieczenie kursów szkolenia partyjnego ich słusznego, prawidłowego kierunku ideowego i politycznego.

Komitety powiatowe i miejskie oraz terenowe organizacje partyjne winny również udzielić większej pomocy przy organizowaniu szkolenia ZMP-owskiego, a zwłaszcza w przygotowywaniu kadr propagandzistów.

Do rozpoczęcia nowego roku szkolenia partyjnego pozostało już tylko kilka dni. Należy więc jak najprędzej usunąć ujawnione braki i niedociągnięcia. W ciągu ostatnich dni bieżącego miesiąca trzeba uczynić wszystko, aby zagwarantować właściwe rozmieszczenie kursów szkolenia partyjnego, ich prawidłowy skład socjalny, i, co najważniejsze, należyty poziom i treść zajęć.

Ogólnopolski Zjazd Chirurgów w Łodzi

W dniu dzisiejszym w sali Młodzieżowego Domu Kultury rozpoczyna 3-dniowe obrady 37 Ogólnopolski Zjazd Chirurgów, w którym uczestniczy około 600 chirurgów z całego kraju.

Szwendrowski ustanawia rekord toru 1.16,2
Górnik — Ogniwo 22:31

W 34 min. gry wzięli udział w grze na sytuację w bramce polską. Bardziej ostro strzela Kaiser, ale na strzelać chybia, za chwilę na przebieg idzie niechętnie zrybki prawoskrzydłowy, który nie może znaleźć dogodnych warunków poświęcenie. W chwili później ten sam Meinhold ma znów okazję do zdobycia bramki i znów Pajor krzyczy jasno.

W ostatnich minutach, przy trykocie w bramkę publicznosci, piłkarze NRD walczą niezdowodniane o ledzid pilkę, lecz strzelać brak powodzenia.

Wynik nie ulega już zmianie do końca meczu, drugie międzyprzerwowe spotkanie, które trwało 34 minuty, zakończył NRD przynosi nam zwycięstwo.

W pierwszym meczu I ligi rozegranym w Warszawie pomiędzy młodzieżową Gwardią a Wiktorem (Łódź), wygranym Gwardistom 2:0, mocno rozczarowało liczną zgromadzoną publiczność. W drużynie zadenotrowano słaby i bardzo zabłowny i bezładny polot. Na ogół siły w meczu tym wyrównane i winien o zakęczeniu

tylko pół Jezierskiego...
Ta dziwna redakcja, jakiej
dokonał Gracz na Jezierskim,
dem, Mayer poszedł do przodu,
I efektem tego jest zwycięstwo
NRD.

Wicemistrz świata

Piękny pokaz szermierki w sali MDK

We florecie kobiet, w którym startowała cała nasza kadra, Włodarczykova jeszcze raz dowioda, że wszystkie swe konkurentki przestała w tej chwili o głowę. Wygrała ona wszystkie walki dając się zaledwie trafić 4 razy.

Jednak najbardziej emocjonującym był bieg VII, a jego bohaterem Krakowianin, który jechał w parze z rezerwowym Mirowskim, mając za przeciwników Dziurę i Spyra. Otóż nieustępliwa brawurowa walka o pierwsze miejsce pomiędzy Spyra i Krakowiankiem trwała przez pełne cztery okrążenia. Na wirażach raz jeździło to znowu drugi z za-

nielności i oświadczanie przekazać swoim kolegom, podnieść ich styl jazdy.

Również i w pierwszym biegu spotkania z Górnikiem Szwedowski uzyskał czas znacznie lepszy od starego rekordu toru (1:17,6), a jadący z nim w parze Próchniak zajął drugie miejsce i Ogniu objął prowadzenie 5:1.

Jednak najbardziej emocjonujący był bieg VII, a jego bohaterem Krakowiak, który lechał w parze z rezerwowym w tym samym biegu z przelotnym czasem. Dział i Spyrt.

Otóż nieustępliwa brawurowa walka o pierwsze miejsce pomiędzy Spyra i Krakowiakiem trwała przez pełne cztery okrążenia. Na wirach zaś jeden do znowu drugi z za-

Za względu na międzynarodowość spotkania z NRD, wczoraj w obydwu ligach pikarskich rozegrano tylko trzy zaległe spotkania. W I lidze Górnika Radziwiłł zremisował z GWARDIA (Bydgoszcz) 1:1. Natomiast w II lidze KOLEJARZ (Warszawa) pokonał Ognia (Gdańsk) 2:0, a w III lidze Włókniarz (Gdańsk) zremisował z Górnikiem (Gdańsk) 1:1.

W tabeli I ligi nie zaszły żadne zmiany, natomiast tabela II ligi, po wyeliminowaniu z niej Górnika, przedstawia się następująco:

Włókniarz (Gdańsk)	13	19	25:16
Bydgoszcz (Bytom)	13	13	17:16
Budowlani (Gdańsk)	13	16	16: 3
Stal (Sosnowiec)	12	16	9: 9
Włókniarz (Gdańsk)	12	16	16:16
Górniki (Gdańsk)	12	16	16:16
Górniki (Wałbrzych)	12	12	23:10
Górniki (Opole)	14	12	17:12
Gwardia (Kielce)	10	10	10:16
Ognio (Gdańsk)	10	10	10:16
Ognio (Wrocław)	9	10	10:16
Kolejarz (Warszawa)	8	14	14:12

A black and white photograph showing a person standing on a sandy beach, looking out at a small boat or structure in the water. The image is framed by a thick black border.

141) Łódźski Kom. Kultury Fizycznej, 142) Rzemieślnicze Spółdzielnie Pracy Kuźnictwo „Futur”, 143) Związek Przemysłu Włókiennego, im. Rymonta, 144) Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych Łódź-Śródmieście, 145) Spółdzielnia Pracy „Pionier”, 146) Okręgowy Związek Włókiennicy w Pabianicach, 147) Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych Łódź-Śródmieście, 148) Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Drobnoeg., 149) Przedsiębiorstwo Geodezyjne Gospodarki Komunalnej „Zochid”, 150) Rada zakładowa dla Zakładów Przemysłu Bawełnianego w Pabianicach, 151) Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Pabianicach, 152) Zdzisław Ziuka Sikla i Porcelany, 153) Zarządzenie Sportowe „Gwardia” Zarząd Województwa, 154) Rada Miejskowa przy Wojewódzkiej Hurtowni Tekstylnej, 155) Centrala Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, Elstąpsztyna, 156) Łódzki Związek Złoty, 157) Zarząd Zakładu Wzrostu i Rozwoju, 158) Zakład Wzrostu i Rozwoju im. H. Sawickiej, 159) Spółdzielnia Stacji i Przemysłu Ludowego, 160) Chemiczne Spółdzielnie Inwalidów im. I. Łukasiewicza, 161) Centralne Laboratorium Przemysłu Dzierzwiarskiego.

141) Łódźski Kom. Kultury Fizycznej, 142) Rzemieślnicze Spółdzielnie Pracy Kuźnictwo „Futur”, 143) Związek Przemysłu Włókiennego, im. Rymonta, 144) Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych Łódź-Śródmieście, 145) Spółdzielnia Pracy „Pionier”, 146) Okręgowy Związek Włókiennicy w Pabianicach, 147) Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych Łódź-Śródmieście, 148) Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Drobnoeg., 149) Przedsiębiorstwo Geodezyjne Gospodarki Komunalnej „Zochid”, 150) Rada zakładowa dla Zakładów Przemysłu Bawełnianego w Pabianicach, 151) Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Pabianicach, 152) Zdzisław Ziuka Sikla i Porcelany, 153) Zarządzenie Sportowe „Gwardia” Zarząd Województwa, 154) Rada Miejskowa przy Wojewódzkiej Hurtowni Tekstylnej, 155) Centrala Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, Elstąpsztyna, 156) Łódzki Związek Złoty, 157) Zarząd Zakładu Wzrostu i Rozwoju, 158) Zakład Wzrostu i Rozwoju im. H. Sawickiej, 159) Spółdzielnia Stacji i Przemysłu Ludowego, 160) Chemiczne Spółdzielnie Inwalidów im. I. Łukasiewicza, 161) Centralne Laboratorium Przemysłu Dzierzwiarskiego.

W meczu bokserskim Jugosławia pokonała Włochy 15:5.

Pogotowie Ratunkowe - 254-44
Miejska Komenda MO - 253-60
Miejski Ośrodek Informacji - 159-15.

17.30 „Nasze sprawy - twoje sprawy”.
17.40 Chwila muzyki. 17.45 „Z
mikrofonem przez miasto i wieś”. 17.50
Chwila muzyki. 18.00 Reportaż aktualny
18.10 Omówienie programu i chwila
muzyki. 18.20 Koncert solistów. 20.00
Chwila muzyki. 20.10 „Z tańcem
światem”. 21.10 „Moi wydawcy”. 21.40
Wiadomości sportowe. 21.50 D. c. wiadomości
sportowych. 22.00 Muzyka tańcowa.

go". 17.30 "Nasze sprawy - cud. dzieł". 17.40 Chwila muzyki. 17.45 "Z mikrofonem przez miasto i wieś". 17.50 Chwila muzyki. 18.00 Reportaż aktualny. 18.10 Omówienie programu i chwila muzyki. 18.20 Koncert solistów. 20.00 Muzyka rozrywkowa. 20.25 "Z tańcem po świecie". 21.10 "Moi wydawcy". 21.40 Wiadomości sportowe. 21.50 D. c. wiadomości sportowych. 22.00 Muzyka tańcowa.

Spółnia (Stalinogród) — 9
Kuznia Raciborska) 7:19.
Budowlani (Chorzów)
Budowlani (Groszowice) 1

Spójnia (Stalinogród) — Sta
(Kuznia Raciborska) 7:19.

fiagi na maszt nastąpił start kolarskiego na dystansie 106 km trasie Łódź - Łowicz - Łódź. wygrał zawodnik łódzkiego Startu, w czasie 3:06,10 przed swym kolegą Szalkiem i Sierakowskim (Łódź).

cy Spółecznego Komitetu Budow
dionu, tow. Bugojski. Po wcie
flagi na maszt nastąpił start
kolarskiego na dystansie 106 k
trasie Łódź - Łowicz - Łódź.
wygrał zawodnik łódzkiego Start
ski, w czasie 3:06,10 przed swy
gą Szalkiem i Sierakowskim
Łódź.

Ważne telefony

Straż Pożarna - 8
 Pogotowie Ratunkowe - 254-44
 Miejska Komenda MO - 253-60

Straż Pożarna - 8
Pogotowie Ratunkowe - 254-44
Miejska Komenda MO - 253-60
Miejski Ośrodek Informacji - 159-15.